

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXV. évfolyam 11. szám

2025. november

**TörekedjeteK mindenki
íránt a békességre és a
szent életre, amely nél-
kül senki sem látja meg
az Urat -**

Zsidókhoz írt levél 12:14

Aki egy kicsit is érdeklődik közéleti kérdések iránt, az hamar szembesül azzal, hogy mennyire megosztott társadalomban élünk. Egyre kevesebb dologban értünk egyet, egyre több kérdés mentén alakulnak ki szélsőségesen különböző vélemények, és mintha egyre inkább az egyes embereket is aszerint ítélnék meg, hogy egy-egy kérdésben mi az álláspontjuk. Minderre a jelenségre csak ráerősít a politika, ami a megosztottságban érdekelt. Különösen erős ez a jelenség az online térben, ahol az algoritmusok kifejezetten úgy működnek, hogy erős érzelmet kiváltó tartalmakkal találkozzon az ember, és azokra azonnal reagáljon is. Az pedig, hogy mire reagálunk, megszabja azt is, hogy milyen jellegű tartalmakkal találkozunk. Nem csoda hát, hogy különböző véleménybuborékok alakulnak ki, amelyek mindegyike magának vallja az igazságot, a többi csoportot meg ellenségnek kiáltja ki. Nekünk, hívőknek is kísértés lehet, hogy a saját véleménybuborékunkba ragadva ellenségként tekintünk azokra, akik nem velünk értenek egyet. De a mi

elhívásunk nem erre szól. A mi feladatunk, hogy a megosztottsággal szemben a megbékélést hirdessük. Jézus azért jött, hogy megbékéltesse minket Istennel, hogy ezáltal megbékéljünk egymással is. Jézus a Hegyi beszéd elején azt mondta:

„Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.” (Máté 5:9). Isten nem személyválogató, Ő mindenkinek kínálja szeretetét és kegyelmét függetlenül attól, hogy ki mit gondol társadalmi, politikai kérdésekben. Szűk fél év van még hátra a legközelebbi választásig. Már most elég intenzív a kampány, és már most sok szélsőséges megnyilvánulással találkozunk. Ez pedig csak fokozódni fog a hátra lévő időben. Mit tegyünk hát? Vizsgáljuk meg a saját hozzáállásunkat. Jó, ha van véleményünk, de meddig tudjuk azt szeretetteljesen, Isten népehez méltó módon képviselni? Vane értelme olyan vitákba belemennünk, amely megterhelheti a másikkal való kapcsolatunkat? Biztos, hogy amit én igaznak hiszek, az valóban az igazság? A legtöbb dolog nem fekete-fehér. Mindezekon túl különösen fontos, hogy a gyülekezeten belüli testvéri kapcsolatainkat se terheljük meg szélsőséges véleménykülönbségekkel. Egy megosztott gyülekezet ugyanis nem lesz hiteles és vonzó. A legfontosabb pedig, hogy imádkozzunk bölcsesséért ebben a helyzetben is, és kérjük

Istent, hogy áldja meg országunk jelenlegi és leendő vezetőit is. „*Ar-ra kérlek mindenekelőtt, hogy tart-satok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat min-den emberért, a királyokért és min-den feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet élhessünk teljes is-tenfélelemben és tisztességben.*” (1Tim 2:1-2)

Kántor Kornél

Imádság csendességért

Uram, segíts elcsendesedni!
A természetben a múltó idő
malomkövei zakatolnak.
Suttog a fenyő.
Sóhajt a cserje.
Nyög a tölgyfaág.
Harangoz a gyöngyvirág.

Uram, segíts elcsendesedni!
Az utcákon nyegle gépparipák
száguldanak félelmetesen.
Daloló autók.
Síró szirénák.
Nyüzsgő emberek.
Zajongó gyermekcsereg.

Uram, segíts elcsendesedni!
Mert a szívem ma fél és nyugtalan.
Pedig sorsom a te kezében van.
Rémít a Sátán.
Retteg a lélek.
Erősségedbe
Jó Istenem, fogadj be!

Gerő Sándor

A telekommunikáció csúcsa

Egy mai, csúcstechnikai hír hallatán jutott eszembe az Orion budapesti

rádió-gyár egykori zölden és mindenre érzékenyen reagáló behangoló műszerrel kapcsolatos humoros eseménye. Mire nem voltunk képesek akkor, mire leszünk képesek talán holnap? A történetet a múltból indítom. Pontos műszaki jelzése meg volt, de ne gondoljunk semmiféle elektronikára. A maga idejében mégis ez a kedves kis műszer maga volt a technika csodája. Varázsszemnek hívták. Amikor az antennát hangolta a tulajdonos, hogy akár éjjel hallgathassa elég csendesen Szabad Európát, vagy este 10-kor Londont, akkor fölé hajolt, és leste a varázsszem minden rezdülését. Egyszer szemben ült velem egy néma útitárs a vonaton. Felismertem, hogy a hosszú úton szívesen szóba állna velem, de ki tudja, mi lakik bennem? Nem lesz-e abból több baja, mintha 200 km lassú zötyögésen kívül más nem érné. Valahogy mégis megszólalt, s mi volt akkor a legkönnyebb, „humorba pácolva” kezdett beszélni arról, hogy nincs-e macskaszem a pantallóm hajtókája mögött, ami jelezné, hogy az elhárítás részére éppen őt akarnám megismerni alaposan, miről gondolkodik. Ha már megszólított, az elmondottak alapján én is gyanúba estem, és bizonyágtételre fordítottam a szót. Tudja, éppen most én a magam részéről, a jó Isten gazdag kegyelmére gondoltam, ami körülvesz, sőt ezen az úton is megőriz, amíg újra látom otthon a kis családomat. Megdöbbenve hallgatott, mint aki ezt már szinte tudta előre. – Alig hiszem, hogy van még valaki a magam korában, aki ennyire komolyan veszi a vallási dolgokat. Azt hittem, talán elhagyni készül az országot és

azon töpreng, hogy megy át végül is az osztrák határon. Akkor én kaptam szinte görcsös vágyat a humorra. Azt feleltem neki, nem volt ilyen szándékom, de most, hogy mondja, nem is tartom rossz gondolatnak. Ama csúcstechnika, aminek híre szinte elrémített, az most volt az előbb. Egy világszervezet jött létre, ami minden kéretlen választ, amit leírunk magunktól összegyűjt elektronikus úton. Személyi adatoktól kezdve, minden elképzelhető megnyilvánulásig, amit megosztunk az interneten, és minden egyes embert nyilvánart ezeknek az információknak alapján. Nem túl sok időt szánnak a kifejlesztésére, elég lesz maximum 2 esztendő. Voltak már évekkkel ezelőtti kísérletek. Kaptam egy angol e-mail-t, amiben figyelmeztettek, hogy csak akkor legyek hajlandó imádkozni istentisztelet után, ha erre a felkérőnek írásbeli engedélyt adtam. Az, amit teszek, sérti a szabályzatokat. Válaszul írtam, hogy amíg Budapest utcáin nem törvénysértő, ha bárki Istent gyalázza és káromkodik, ugyan milyen törvény indokolja, hogy tiltsa egy templomban a hangos imádságot? Panaszkodtam fűnek, fának, egyházi méltóságoknak, de még csak választ sem kockáztattak meg. Működik tehát a „varázsszem”.

Szebeni Olivér

Vallomás

Ma itt az ősz. S te újra nyílsz szívemben, te húsvét-szülte tavaszi Csoda. Bár hervadtál, míg elsuhant felettem a nyári álmok végtelen sora.

Uram, tudod, hogy mennyire szerettem bűnök csalóka, vibráló tüzét: közel Hozzád, de mégis elveszetten, hamis gyöngyökből fontam rá füzért.

Lélektelen kövekből építettem oltárt magamnak s bálvány-szobrokat. Színes palástba bújt csaló szívemben álarc mögé sok bűnös gondolat.

Csodád felől, ó, hányszor ölt a kétség, csak azt becsülve, mit a test szeret, de most lettél azóta nékem érték, örök Tavasz mulandó Ősz felett!

Ma itt az ősz. Lassan lehull a lomb már. Lehull szívemről a titok-palást, s míg újra szól az örök, drága zsoltár, Uram, fogadd e fájó vallomást...!

Balog Miklós

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hálaadónap gyülekezettünkben

„Nem rejthető el a hegyen épült város...” (Máté 5,14) mottóval: Idén október 5-én ünnepi hálaadó Istentiszteletre gyűltünk össze. Különleges nap jött el, mert úrvacsorát is vehettük, emlékezve Jézus Krisztus értünk megtört testére, kiöntött vérére, mely minket testvérekké kapcsol össze. Ünnepi hálaadó oltár, ünneplőbe öltözött szívek és jó lel-

kület volt megtapasztalható. Az 1904-05-ben megépült gyülekezeti összejöveteli helyünk tulajdonjoga újra teljesen a baptista közösségé lett. Ennek öröme is jelen volt az ünneplésünkben. De ahogy az ígértetésben elhangzott: Isten tulajdonba vett népe vagyunk, mi Isten öröksége vagyunk. „*Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek;*” (János 1,12/a) Felhatalmazást, erőt, képességeket és jogosultságot kaptunk az új életre. Sötétségből világosságra jutottunk. Új életben járhatunk! Ezért adhatunk igazán hálát. Minden korosztályból hálát adtunk az Istennek, különböző szolgálatokban. Énekléssel, zenével, zsoltárokkal, bizonyoságtételekkel, beszámolókkal, kreatív, egyedi alkotásokkal. Együtt jót ebédeltünk. Utána bejártuk, megnéztük az épület eddig nem látott egyes helyiségeit. Ott imádkoztunk, hogy Isten vezetésével, a jövő nemzedékre is, és a kerületben élők megszólítására is tekintettel, úgy alakítsunk az épületen, hogy vonzó legyen bejönni Igét hallgatni, közösségbe lenni.

Józsáné Kati

Tiéd a hála

Ó Uram mit is mondhatnánk,
Mi az mit Eléd hozhatnánk?
Hiszen ezen a Földön semmink sincs,
Ami olyan lenne mint az igazi kincs.

De most mégis itt vagyunk,
És tiszta szívből Hozzád fohászunk.

Csak annyit szeretnénk hallgass meg
minket,
S fogadd el irántad való tiszteletünket.

Ma semmit nem kérünk,
Semmit sem kell hogy adj nekünk.
Már mindent megkaptunk Tőled,
Ami szebbé tette az életünket.

Azért vagyunk itt, hogy hálát adjunk,
Hogy ma csakis Neked hódoljunk.
Félre tesszük emberi, önző, bűnös ünneket,
S áldjuk és dicsérjük a Szent nevedet.

Uram ez most a Te napod,
Mindenkitől a hálák sorozatát kapod.
Ezt mind megérdemled,
Mert szép az élet Veled.

S habár sokszor panaszkodunk,
Sokszor hűtlenek és rossz gyermekeid vagyunk,
De azért nagyon szeretünk Téged,
Te vagy nekünk a reményteli élet.

Megadod már azt is amit még nem is kértünk,
S ezáltal boldogok lehetünk.
Veled egy csodás élet vár,
Amiért Neked külön köszönet jár.

Szereteteddel vegyél minket körül,
Mert a mi szívünk benned örül.
Tiéd a hála, tisztelet és szeretet,
S jelenléteddel szenteld meg ez ünnepet.

Kovács Bettina

Innen – onnan

A cirkusz

Egyszer, még kamaszkoromban apámmal cirkuszjegyért álltunk sorba. Végül már csak egyetlen család volt köztünk és a pénztárlak között. Az a família mély benyomást tett rám. Nyolc gyerek szorongott a sorban, egyik sem látszott többnek tizenkét évesnél. Lerítt róluk, hogy nem dúskálnak. A ruhájuk olcsó, de tiszta. Jól nevelten vártak a sorukra, kettesével kézen fogva álltak a szüleik mögött. Izgatottan suttoztak a bohócokról, elefántok és más, aznap este műsorra kerülő látványosságokról. Érezhetően soha nem jártak még cirkuszban. Ez az este fiatal életük fénypontjának ígérkezett. Az apa, meg az anya vezette a kis csapatot, keblük kidagadt a büszkeségtől. Az asszony fogta a férje kezét, felnézve rá, mintha azt mondaná: "Te vagy az én ezüstpáncélos lovagom." A férfi mosolyogva sütkérezett a dicsfényben, a tekintete visszatükrözte felesége néma lelkesedését.

A pénztárosnő megkérdezte, hány jegyet kérnek.- Nyolc gyerek-és két felnőttjegyet legyen szíves - vágta ki peckesen az apa - , hogy elvihezem cirkuszba a családomat. A jegyár hallatán az asszony eleresztette a férje kezét, lehorgasztotta a fejét, a férfi ajka remegni kezdett. - Menynyit mondott? - hajolt kissé közelebb. A pénztárosnő megismételte az összeget. Nem volt náluk annyi. Hogyan közölhette volna az apa

nyolc csemetéjével, hogy nincs elég pénze a cirkuszra? A körülmények láttán apám a zsebébe nyúlt, előhúzott egy húszdollárost, és leejtette a földre. Lehajolt, felvette a bankjegyet és megkocogtatta a férfi vállát.- Elnézést, uram, ez a zsebéből esett ki. A férfi pontosan tudta, mi történt. Eszébe sem jutott volna kérni, az önkéntes segítséget mégis elfogadta kétségbeejtően szorult helyzetében. Mélyen apám szemébe nézett, két kezébe fogta apám jobbát, megmarkolta a húszast, s egy könnycsepp gördült le az arcán: - Köszönöm, kedves uram. Ez rengeteget jelent nekünk. Visszaballagtunk az autónkhoz, és hazahajtottunk. Aznap este számunkra elmaradt a cirkusz, mégsem éreztük úgy, hogy lemaradtunk volna valamiről.

Dan Clark után Husztáné-Anni

Adjon neked Isten ...

Adjon neked Isten
minden viharhoz egy szivárványt,
Minden könnyhöz egy mosolyt,
Minden szükséghez egy ígéretet,
és minden megpróbáltatásban egy áldást.
Minden gondolhoz, mit az élet hoz
egy hű barátot, akivel megoszthatod.
Minden sóhajhoz egy édes dalt,
és minden imára választ.

Legyen mindig munkád,
kezeid ne legyenek tétlenek.
Legyen mindig pénzed a szükségesre,
és legyen sapkád, ha kell, akkor kettő is.
A napsugár találja meg ablakodat,
és legyél biztos felőle,
hogy minden eső után kiderül újra az ég.
Egy jó barát biztos keze
legyen a számodra elérhető,

és Isten töltsse be mindig a szívedet
bátorító örömmel.

Legyen életutad járható,
azt kérem számodra.
Fagyos, dermesztő napokon
valakitől mindig kapj meleg szavakat.
Sötét éjszakáidat
telihold világítsa meg,
és járható út vezessen mindig házadig,
s örök hazádig.

Ha bajban vagy,
Isten ne aludjon bárkádban soha.
Oltalmazón borítsa föléd tenyerét,
és útjaid fölfelé vezessenek.

Az időjárás ne legyen ellenséged,
hátszéllel járj,
s a vihar ne sodorjon szakadékba.
Mire az ördög észbe kap,
hogyan te arra jártál,
már régen a mennyországban
legyen otthonod!

/ír áldás/

Tommy dolgozata

Szürke pulóver árválkodott Tommy padján, jelképként a bánatos kisfiúnak, aki az imént lépett ki társai után a harmadik osztály tanterméből. Hamarosan ide vártam Tommy nemrégiben szétköltözött szüleit, hogy egyetlen gyermekük hanyag iskolai munkájáról és túrhetetlen magatartásáról tanácskozzak velük. Egyikük sem tudta, hogy a másikat behívtam. A kisfiút mindig kiemelték, aktív, szorgalmas diáknak ismertem. Miként győzzem meg a szülőket, hogy az utóbbi időben hanyatló érdemjegyei szüleinek

külön költözése és küszöbön álló válása fölötti kétségbeesését tükrözik? Elsőként édesanyja jelent meg, és helyet foglalt a tanári asztal mellé készített egyik széken. Hamarosan az apa is megérkezett. Helyes! Legalább annyira izgatják magukat, hogy nem késtek. Ingerült meglepődéssel fogadták egymást, azután tüntetőleg nem vettek tudomást házastársukról. Részletesen beszámoltam Tommy viselt dolgairól és tanulmányi előmeneteléről, magamban imádkoztam, hogy megtaláljam a megfelelő szavakat, amelyek segíthetnek ráébreszteni őket, mit művelnek a gyermekükkel. De valahogy hiába keresgéltem. Talán ha meglátnák valamelyik rendetlen, olvashatatlan irományát. Előbányásztam a padjából egy gombóccá gyúrt, tintapacás lapot, talán az angol füzetéből származhatott. Sűrű írás borította mindkét oldalát - nem a kiadott feladat, csupán egyetlen mondat ismétlődött rajta. Csöndben simítottam ki a papírt, és átnyújtottam Tommy édesanyjának. Elolvasta, majd egy szó nélkül továbbadta a férjének. A férfi előbb a homlokát ráncolta, aztán ellágyult az arca. Egy örökkévalóságig tanulmányozta a macskakaparást. Végül gondosan összehajtogatta a lapot, zsebre tette, s megfogta felesége kinyújtott jobbát. Az asszony a szemét törölgette, és rámosolygott.. Az én szememet is elfutotta a pára, de úgy látszik, egyikük sem figyelt rám. A férfi felsegítette feleségére a kabátot, és együtt távoztak. Isten a maga módján mégis kezembe adta a szavakat, hogy újra egyesítsem ezt a családot.

Egy gyűrött papírlap formájában, melynek minden sorát a kisfiú megtört szívéből kiszakadt jajkiáltások töltötték meg. A lapon az alábbi szavak álltak:

"Drága Anyu... Drága Apu... szeretlek... szeretlek...szeretlek..."

Jane Lindstrom után Husztáné-Anni

Változás

Én durva, faragatlan kődarab,
ki ott hevertem annyi év alatt
sötéten, félrevetve,
hiún, próbákat dacosan nevetve,
próbákat, hogy rajtam faragjanak:
én, aki meg akartam én maradni
inkább csúnyán sötéten, búsan, torzan.

Most itt vagyok a mester műhelyében,
s boldogan várom szent véső vonását,
hogy megalkossa bennem képe mását.

Túrmezei Erzsébet

Gondolatok

- A HIT alakítja a keresztyént, s az élet igazolja.
- Krisztus nem halt meg hiába. Kérdés, hogy te nem élsz hiába?
- Ne várd meg, míg túl késő lesz. Mondd ki most, amit érzel. Látogasd meg, akit szeretsz. Hívd fel, akire régen gondoltál. A szív időtlen, de az idő nem az.
- Egyedülálló hangszer vagy Isten kezében. Engedd, hogy a Lélek által megszólaljon benned az üzenet, amelyet rajtad keresztül szeretne közölni az Úr. (Simon András)
- A legnagyobb ajándék, amit embertársaidnak adhatsz az, hogy őszinte szívvel figyelsz rá." (Richard Moss)
- Sokkal nagyobb szükségünk van az emberek együttérzésére, mint arra, hogy tegyenek értük valamit. (George Eliot)
- Az élet egyik legszebb jutalma, hogy miközben az ember másra segít, egyben önmagán is segít. (Ralph Waldo Emerson)
- Meg kellett érnem, hogy köszönetet mondtam Istennek, amiért nem hallgatta meg imáimat. (Jean Ingelov)

Gyerekszáj

Vendégségben, egy tavaszi napon, télen nem használt nyaralóban. Odajön a 4 éves lányunk az asztalhoz, ahol ott ülnek a vendégek a házigazdákkal együtt. Kezében 6 - 7 Katica-bogár. Kérdezzük, ezt hogyan sikerült összeszednie? Erre ő: "A szobában heverték mind. Itt sose takarítanak!" :)

Gyülekezetünk betegei

Husza Tiborné	Soltész László
Janó Pál és neje	Sovjural Emma
Juhász Gyuláné	Stubnya Tiborné
Kiss Emil	Szikszai Lajosné
Kovács Lászlóné	Szlepákné Kiss Tamara
Lőrincz-Szlepák Otília	Veress Sándor és neje
Németh Györgyné	Vékony Józsefné
Puskás Zoltán és neje	Vida Sándorné

"Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk." (Zsoltárok 33:20)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz számukra.

Valaki mindig

Valaki most is imádkozik értem,
van, aki mindig imádkozik értem,
valahol mindig imádkoznak értem.
Levelek jönnek, táviratok jönnek
sok-sok távoli pontjáról a Földnek.
Valaki mindig elküldeti őket,
Ki számon tart, és számon tartat-érezem-,
Valaki, aki várom, menedékelem.

Füle Lajos

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományait elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozást: OTP bank

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126-

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára

utána énekóra